

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในระยะเวลาที่ผ่านมา ภายหลังจากการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ.2540 ธุรกิจการก่อสร้างในจังหวัดเชียงรายมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวขึ้น โดยพิจารณาจากมูลค่าการลงทุนในธุรกิจการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ จากข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐในจังหวัดเชียงราย จากตาราง 1.1 จะพบว่าพื้นที่การก่อสร้างในเขตเทศบาลได้ปรับตัวสูงขึ้นคือจาก 53,695 ตารางเมตรในปี พ.ศ.2541 เป็น 67,617 ตารางเมตรในปี พ.ศ.2543 ขณะที่สินเชื่อภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีการปรับตัวลดลง จาก 1,124 ล้านบาทในปี พ.ศ.2541 เป็น 942 ล้านบาทในปี พ.ศ.2543 และสินเชื่อภาคการก่อสร้างมีการปรับตัวลดลงจาก 1,281 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2541 เป็น 1,190 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2543 ตามลำดับเช่นเดียวกันก็ตาม แต่ก็ลดลงเพียงเล็กน้อยในระดับที่เชื่อมั่นได้ว่าน่าจะมีศักยภาพที่สามารถขยายตัวต่อไปในอนาคตอันใกล้ได้อย่างแน่นอน

ตาราง 1.1 แสดงการลงทุนภาคเอกชนในจังหวัดเชียงราย ปี พ.ศ.2540-2543

การลงทุนภาคเอกชน	ปี 2540	ปี 2541	ปี 2542	ปี 2543
การลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากBOI (ล้านบาท) ¹	78	13	-	128
พื้นที่ก่อสร้างในเขตเทศบาล (ตารางเมตร) ²	106,901	53,695	62,011	67,617
เงินลงทุนของโรงงานที่ได้รับการอนุมัติจัดตั้ง(ล้านบาท) ³	467	1,005	220	203
สินเชื่อเพื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (ล้านบาท) ¹	1,695	1,124	1,106	942
สินเชื่อธุรกิจภาคการก่อสร้าง (ล้านบาท) ¹	1,536	1,281	1,327	1,190

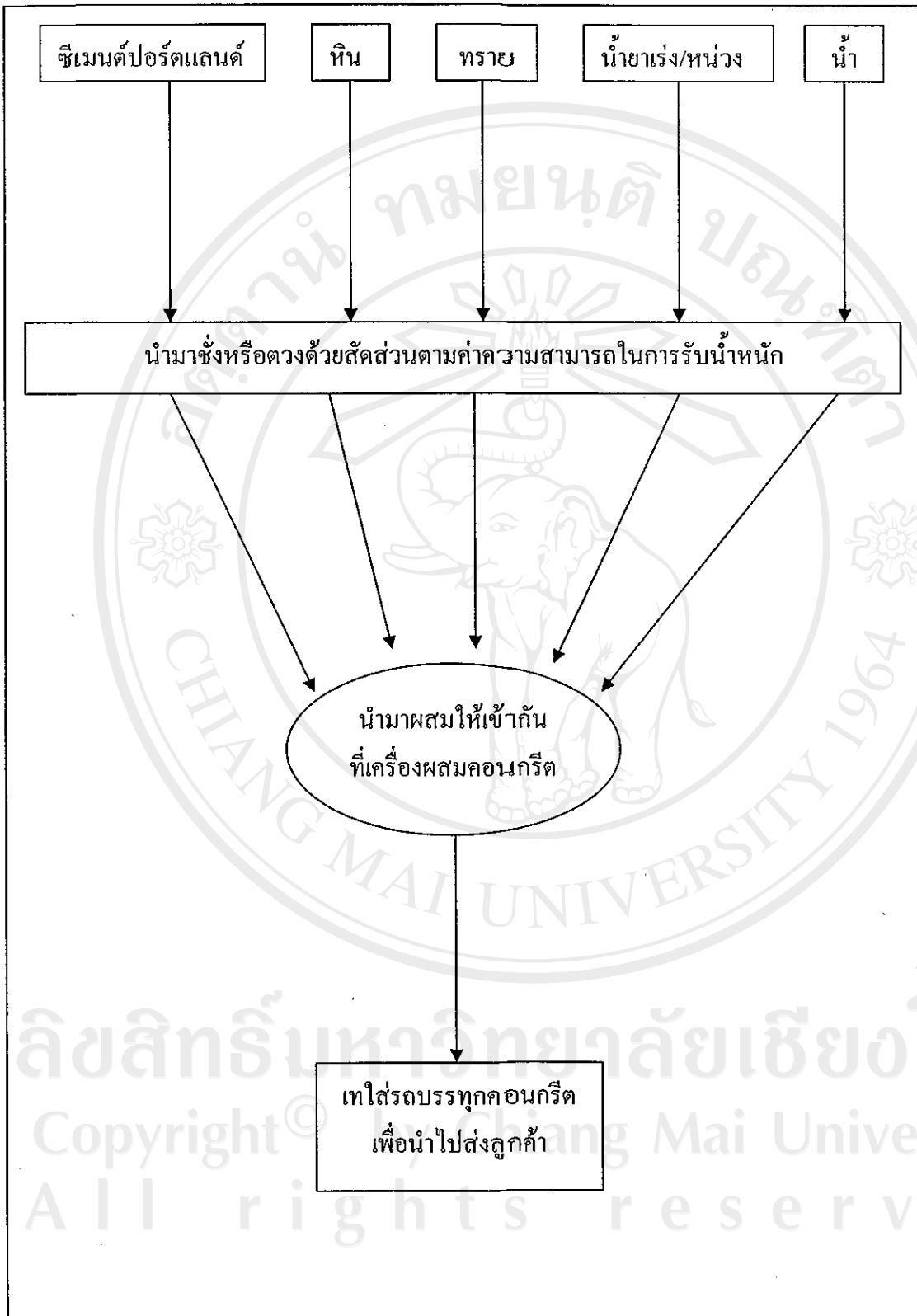
ที่มา : ¹ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ (2545)

² สำนักงานเทศบาลเมืองเชียงราย (2545)

³ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย (2545)

ธุรกิจอุตสาหกรรมการก่อสร้างของจังหวัดเชียงรายแต่เดิม ในการผสมคอนกรีตจะทำการผสมคอนกรีตที่บริเวณสถานที่การก่อสร้าง โดยใช้แรงงานคนในการผสมเป็นหลัก ซึ่งมีข้อจำกัดคือสามารถผสมคอนกรีตแต่ละครั้งได้ปริมาณไม่มากนัก จึงทำให้เกิดปัญหาทางด้านโครงสร้างของอาคารที่เป็นอาคารของโครงการขนาดใหญ่ ซึ่งจำเป็นต้องใช้คอนกรีตปริมาณที่มากในช่วงเวลาอันสั้น เช่นงานเทพื้นขนาดใหญ่ เพราะการผสมแต่ละครั้งที่ได้ปริมาณน้อยและไม่เพียงพอจะทำให้คอนกรีตที่เทในครั้งแรกเกิดการเซตตัว และไม่ประสานเป็นเนื้อเดียวกันกับคอนกรีตที่เทในเวลาต่อมา นอกจากนี้ความไม่เที่ยงตรงในสัดส่วนของการผสมคอนกรีตระหว่างทราย หิน น้ำ และปูนซีเมนต์รวมถึงความไม่ชำนาญของผู้ผสม ก็จะทำให้เกิดปัญหาคุณภาพของคอนกรีตที่ได้ไม่เป็นไปตามมาตรฐานในการรองรับแรงกดทับ และแรงอัดต่างๆซึ่งจะทำให้มีผลต่อคุณภาพของงานก่อสร้างได้ ต่อมาระบบการผสมคอนกรีตได้พัฒนาไปใช้เครื่องจักรในการผสมแบบไม่ ถึงแม้จะผสมคอนกรีตได้รวดเร็วขึ้น แต่ยังมีข้อจำกัดด้านปริมาณการผสมต่อครั้ง(0.15-0.25 ลบ.ม./โม) ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของเครื่อง โม อีกทั้งผู้ประกอบการมักจะประสบปัญหาการกองเศษหินเศษทรายที่เหลือใช้ระแคะระคายอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นในปัจจุบันในงานอุตสาหกรรมการก่อสร้างส่วนใหญ่ จึงนิยมใช้คอนกรีตจากโรงงาน และทำการขนส่งโดยรถ โมถึงพื้นที่การก่อสร้าง ที่เรียกว่า คอนกรีตผสมเสร็จ (Ready Mixed Concrete) ซึ่งสะดวกในการใช้ตลอดจนคุณภาพและได้มาตรฐานของคอนกรีตเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานได้เป็นอย่างดี

กระบวนการผลิตและเทคนิคการผลิตโดยทั่วไปของ “คอนกรีตผสมเสร็จ” เริ่มจากการตรวจรับวัตถุดิบต่างๆ ได้แก่ ปูนซีเมนต์ หิน ทราย น้ำยาผสมคอนกรีต และน้ำ จากนั้นจึงนำมาชั่งหรือตวงด้วยสัดส่วนตามค่าความสามารถในการรับน้ำหนักของคอนกรีตที่ลูกค้าต้องการ ในขั้นนี้จะต้องมีการควบคุมการชั่งหรือตวงวัตถุดิบต่างๆ ให้ได้สัดส่วนที่เที่ยงตรง ซึ่งชุดเครื่องผสมคอนกรีตที่จัดซื้อนั้น จะมีระบบการชั่งหรือตวงแบบอัตโนมัติและมีความเที่ยงตรงที่เชื่อถือได้ จากนั้นจึงนำวัตถุดิบต่างๆ ที่ได้ มาผสมให้เข้ากันด้วยเครื่องผสมคอนกรีต ในขั้นตอนนี้จะต้องมีการควบคุมการผสมให้วัตถุดิบต่างๆ คลุกเคล้าให้เข้ากันอย่างทั่วถึง ซึ่งเครื่องผสมคอนกรีตจะมีใบกวนทำหน้าที่คลุกเคล้าวัตถุดิบต่างๆ ให้เข้ากันอย่างทั่วถึง และเมื่อส่วนผสมเข้ากันแล้ว จะได้เป็นคอนกรีตผสมเสร็จที่มีคุณภาพและพร้อมจะนำไปส่งให้ลูกค้าต่อไป (ผังแสดงกระบวนการผลิตปรากฏตามภาพที่ 1.1)

แผนภาพ 1.1 แสดงกระบวนการผลิต

ในปัจจุบันจังหวัดเชียงรายมี 16 อำเภอกับอีก 2 กิ่งอำเภอแต่มีผู้ประกอบการธุรกิจคอนกรีตผสมเสร็จจำนวน 15 โรงงาน ซึ่งเป็นโอกาสของผู้ประกอบการรายใหม่ๆ จะมีโอกาสเข้าสู่ตลาด ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้ จะพิจารณาศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของโรงงานคอนกรีตผสมเสร็จแห่งหนึ่งในอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจในการเข้าสู่ธุรกิจคอนกรีตผสมเสร็จของผู้ประกอบการรายใหม่ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของการลงทุนใน โรงงานคอนกรีตผสมเสร็จแห่งหนึ่งในอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ความไหวตัวต่อเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงของ โครงการ โดยพิจารณาผลกระทบของโครงการ เมื่อต้นทุนและ/หรือผลตอบแทนของ โครงการมีการเปลี่ยนแปลงไป

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการศึกษา

1.3.1 ทำให้ทราบความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐศาสตร์ของการลงทุนในธุรกิจโรงงานคอนกรีตผสมเสร็จแห่งหนึ่งในอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจลงทุนในกิจการนี้

1.3.2 ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลตอบแทนสุทธิของโครงการอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านต้นทุนหรือผลตอบแทนที่เกิดขึ้น เพื่อจะใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานและควบคุมการปฏิบัติงานของกิจการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติในอนาคต

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาลักษณะทางการผลิตและการตลาดและการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของโรงงานคอนกรีตผสมเสร็จของผู้ประกอบการแห่งหนึ่งในอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทนของโครงการ (Net Present Value: NPV) อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (Internal Rate of Returns: IRR) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit Cost Ratio: B/C Ratio) และการวิเคราะห์ความไหวตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงการ (Sensitivity Analysis) สำหรับระยะเวลา

ของโครงการที่ทำการศึกษาวเคราะห์หาดันทุนและผลตอบแทนทางการเงิน กำหนดระยะเวลาในการศึกษาไว้ 10 ปี คือตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 ถึง พ.ศ.2553

1.5 นิยามศัพท์

คอนกรีตผสมเสร็จ หมายถึงส่วนผสมของปูนซีเมนต์ หิน ทราย น้ำ และ น้ำยาผสมคอนกรีต ที่ผสมกันเบ็ดเสร็จจากโรงงาน ซึ่งตั้งอยู่นอกหรือในหน่วยงานก่อสร้าง รวมถึงบริการจัดส่งไป ณ หน่วยงานโดยรถผสมคอนกรีต

รถผสมคอนกรีต หมายถึงรถซึ่งสามารถขนส่งและผสมคอนกรีตได้

แพนที่ปูน หมายถึงโรงงานที่ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จตามสัดส่วนของวัตถุดิบที่ได้มาตรฐานตามที่วิศวกรออกแบบไว้แล้ว

มวลรวม หมายถึงวัสดุที่ไม่ทำปฏิกิริยากับปูนซีเมนต์ เช่น หินย่อย กรวด ทราย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved